

เปรต...พืชนรกภัยกรรม...

เปรต คือ อดีตมนุษย์หรือเทวดา
ที่เคยทำกรรมหนัก เมื่อชดใช้กรรมส่วนใหญ่
ในมหานรก อุสสทนรก และยมโลกแล้ว ก็มา
เป็นเปรต เปรตที่มีปรากฏไว้ในพระไตรปิฎก
มีหลายจำพวก หลายตระกูล มีขนาดไม่เท่ากัน
เล็กบ้าง กลางบ้าง ใหญ่บ้าง บางตัวก็มีขนาด
ใหญ่มาก ๆ เราจะเห็นคุณค่าของสวรรค์ คุณค่า
ของการทำความดี ก็ต้องดูภาพเปรต

ลักษณะและบุพกรรมของเปรตชนิดต่าง ๆ

เปรตชั้นเนื้อ เปรตชั้นเนื้อมีหลากหลายรูปร่าง เป็นชั้นเนื้อ ถูกอืกาปากเหล็กรุมจิกกิน ทรมานร้อง โอโตโอย มีบุพกรรม คือ ตอนเป็นมนุษย์ ทำปาณาติบาต ผ่าหมู่ชาย ผ่าวิวชาย ฯลฯ

เปรตโดนจักรผ่าหัว คือ อดีตมนุษย์พวก เลอะ ๆ เทอะ ๆ ชอบพูดเรื่อยเปื่อยว่า คนนั้นตายไป อยู่ตรงนั้นตรงนี้ แต่จริง ๆ ตัวก็ไม่ได้เห็นจริง คือ พูด เพื่อหวังลาภสักการะ ตายไปแล้วก็ไปเป็นเปรตโดน จักรผ่าหัวอยู่ตลอดเวลา ที่ตัวมีหนอนพันเหล็กซ่อนไข กัดกินเต็มไปหมด หน้าตาก็บูดเบี้ยวเจ็บปวดทุกข์ทรมาน ยาวนานเป็นกัป

เปรตหัวอยู่ที่กระเบนเหน็บ กำลังแลปลิ้น

คว่ำอาจมาที่ออกมาทางทวารหนักตลอดเวลา แล้วกินเข้าไปได้ตลอดเวลา ตามตัวมีหนอนขนงูไขว้ ได้รับความเจ็บปวดทรมานเป็นล้าน ๆ ปีมนุษย์ มีบุญกรรมคือ เป็นคนที่ชอบกินสินบน ถ้าอยู่วัดก็วัดครึ่งหนึ่งกรรมการครึ่งหนึ่ง

เปรตชนทอกขนดาบ เปรตชนิดนี้ลื่นจะยาว

แล้วตัววัดมีดลับเฉาะตัวเองทั่วตัว ตามรูขุมขนจะมีมีดโผล่ขึ้นมา อันนี้โผล่อันนั้นหุบ เข้า ๆ ออก ๆ ทิ่มแทงเนื้อตัวเองตลอดเวลา ได้รับความทุกข์ทรมานมาก บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ฆ่าจากล่าว้างจาบผู้มีศีลมีธรรม ด่าว่าเองบ้าง ชวนคนอื่นให้ด่าบ้าง หรือขีตเขียนด่าบ้าง

ลัทธิภูฏาเปรต (เปรตผนฉ้อน) เป็นเปรตที่โดน
ผนฉ้อนทั้งหนักและร้อน ๖ หมื่นอัน หล่นลงมาจาก
ปากฟ้ามาทาบหัวจนละ แล้วก็มิห้วงอกขึ้นมาใหม่
ผนฉ้อนก็หล่นลงมามากยาวนาน บุญกรรมที่ทำให้เป็น
เช่นนี้เพราะ ไปลองวิชาติดกรวดถูกพระปัจเจกพุทธเจ้า
ขณะบิณฑบาต จนกระทั่งทำนนิพพาน

เปรตแบกแผ่นดิน เปรตชนิดนี้แบกแผ่นดิน ที่
 ลูกเป็นไฟร้อนระอุ มีบุพกรรมคือ โกงที่ดินของสงฆ์
 โดยตนมีที่ดินติดกับวัด ได้ไถที่ดินกินที่ของวัดเอาไป
 ทำนาทำสวนของตัวเอง

เปรตหมู มีลักษณะตัวเป็นคน แขนขาเป็นหมู
 หัวเป็นหมู ตัวเป็นเปรต หางออกทางปาก ไฟลุกท่วมตัว
 อาเจียนออกมาเป็นอาคม มีหมูหนอนซ่อนไซ่ได้รับ
 ความทุกข์ทรมานมาก บุพกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้
 เพราะ ฆ่าหมูขายเป็นอาชีพอ

เปรตอ้วกแล้วอ้า เป็นเปรตที่มีตัวสูงใหญ่
 ผอมดำฟุงป่อง อาเจียนออกมาเป็นอาจมและหนอน กอบ
 แล้วกินเข้าไปใหม่ บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะทำ
 ผิดศีลข้อ ๒ ข้อ ๔ และข้อ ๕ แต่ได้บุญที่ตนเคยบวช
 เป็นพระภิกษุตอนอายุมากแล้ว และบุญที่เคยสร้างพระ
 พุทธรูปองค์หนึ่งไว้ในพระพุทธศาสนาจึงทำให้ไม่ต้อง
 ไปอยู่ในมหานรก

เปรตกินน้ำเลือดน้ำหนอง กำลังกินคุณและ
เลียกินน้ำเลือดน้ำหนองของเปรตที่อยู่ข้างหน้า เข้าคิว
กันเป็นทิวแถว บุพกรรมเพราะ ในอดีตเคยเป็นคนรวย
แต่มีความตระหนี่มาก

เปรตลากของลับ บุพกรรมคือ พุดคำหยาบ ให้
ของลับแก่ผู้มีศีล

เปรตมือโตเท่าโต จะมีหูอยู่ใต้คาง มือใหญ่
เท่าใหญ่ บุพกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ตบตีและ
เถียงพ่อแม่ผู้ให้กำเนิด เหตุเพราะติดยาเสพติด สุรา และ
การพนัน มาขอเงิน พ่อกับแม่ไม่ให้ จึงตบตีแบบไม่มี
เหตุผล แต่การให้เหตุผล ไม่เรียกว่าเถียง ก็ต้องดูจังหวะ
เวลาและอารมณ์ของบุพการี คุณพ่อ คุณแม่ ปู่ ย่า ตา
ยาย ผู้มีอายุ ผู้มีศีลมีธรรมด้วยว่า ท่านมีเวลาและ
อารมณ์ไหม แล้วสิ่งที่เราพูดนั้นเป็นเหตุเป็นผล หรือว่า
เรามีเหตุผลแบบเอาสี่ข้างเข้าฉู้

เปรตหัวโตตัวเล็ก มีไฟลุกท่วมตัว หัวหนัก
ติดอยู่กับพื้น มีบุพกรรมคือ ชอบหลอกลวงผู้อื่นว่า
ตัวเองเป็นคนที่มียศใหญ่ หน้าใหญ่ มีฐานะดี ทำให้เขา
เสียหาย เสียทรัพย์สิน เสียคน เสียอนาคต เสียทุกสิ่ง
ทุกอย่าง

เปรตตัวโตหัวเล็ก มีลักษณะตัวใหญ่แต่หัวเล็ก

นิตเดียว เนื้อตัวมีหนอนขนไซเฟอะพะ บุพกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ วชิกรรม เป็นผู้มีอหิชาภัยชอบพูดให้คนเสียหน้าต่อหน้าธารกำนัล ยิ่งเขาเสียหน้าเท่าไร ก็ยิ่งหัวเราะเอิ๊กอ๊าก สนุกปากแต่ลำบากคนอื่น

เปรตสาวไล่ให้กาปากเหล็กกิน มีบุพกรรม

คือ ตอนเป็นมนุษย์ มีอาชีพเป็นนักสืบสายลับ แต่ชอบนำความลับไปบอกคนอื่นเพื่อแลกกับเงินทอง ทรัพย์สิน และตำแหน่งหน้าที่

เปรตคอบิด แขนบิต เบี้ยว เป็นเปรตที่มี

ลักษณะคอบิด แขนบิต มือบิต ตัวบิต ขาบิต มีบุพกรรมคือ
ชอบบิดเบือนความจริง เพื่อให้ตนได้ทรัพย์มา

เปรตมือใหญ่ คือ เปรตที่มีตัวเล็ก แต่มือใหญ่

ถูกไฟไหม้ตามตัว บุพกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ
ตอนเป็นมนุษย์มีนิสัยชอบลักขโมยสิ่งของของคนอื่น
ขโมยตั้งแต่ของเล็กน้อย ของปานกลาง จนกระทั่ง
ของใหญ่ ปกติมือของมนุษย์เขามีเอาไว้ทำความดี เช่น
จับทัพพีตักบาตร ใส่บาตร หรือพนมมือไหว้บุคคลที่
ควรบูชา แต่กลับเอามือไปขโมยสิ่งของที่เจ้าของไม่ให้

เปรตไม่มีหน้ากำพรวด ตัวไม่มีหน้ากำพรวด
จะเห็นเนื้อแดง ๆ มีไฟลุกท่วมตัว น้ำเหลืองน้ำหนองไหล
มีบุพกรรมคือ ตอนเป็นมนุษย์ชอบปอกลอกคน เขาจะ
มีเทคนิค มีวิธีการที่จะได้ทรัพย์สินเงินทองของคนอื่น
โดยมิชอบ

เปรตหนูเฝ้าสมบัติ มีบุพกรรมคือ เป็นคนที่มี
ทรัพย์มาก แต่ตระหนี่หวงแหนทรัพย์ไม่ให้ทรัพย์ใครเลย
กลัวคนอื่นเขาจะรู้ว่า ตนมีทรัพย์มาก ก็ปิด ๆ บัง ๆ
เมื่อใกล้ตาย จิตมีความกังวล ผูกพันอยู่กับทรัพย์ของตน
จึงไปเกิดเป็นเปรตหนูเฝ้าทรัพย์เฝ้าสมบัติ ใครมาเข้าใกล้
ทรัพย์ของตนก็จะโกรธ

เปรตลิง มีบุพกรรมคือ ชอบล้อเลียนผู้เฒ่าผู้แก่
ปู่ ย่า ตา ยาย ผู้สูงอายุ ผู้มีศีลมีธรรม จึงไปเกิดเป็น
เปรตลิง

เปรตโครงกระดูก มีลักษณะ คือ ไม่มีเนื้อเลย
มีแต่โครงกระดูก ร้องโอดโอยตลอดเวลา บุพกรรมที่
ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ตอนเป็นมนุษย์ ทำปาณาติบาต
ฆ่าวัว ฆ่าควาย ฉีกเนื้อไปจนกระทั่งเหลือแต่กระดูก

เปรตผมงาม ตัวเป็นเปรต แต่มีผมงาม บุพกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ อดีตเป็นเศรษฐีมีฐานะดี แต่มีความตระหนี่หวงแหนทรัพย์ มีลูกสุดที่รักอยู่คนหนึ่ง วันหนึ่งลูกจะไปทำบุญ เศรษฐีไม่ได้ศรัทธาพระ แต่ด้วยความรักลูก จึงเอาพัดขนนกยุงให้ลูก ก็แล้วแต่ว่า ลูกจะเอาไปทำอะไร ลูกเอาพัดนั้นไปถวายพระ เศรษฐีทราบ แต่ก็เกิดความตระหนี่หวงแหนเป็นเจ้าของอยู่ในใจตลอดเวลา ตายแล้วจึงไปเกิดเป็นเปรต และเพราะบุญที่ลูกเอาพัดขนนกยุงไปถวายพระจึงมีผมงาม

เปรตปากโปอยู่ทีกัน ที่หน้าไม่มีปาก แต่ปากโปอยู่ทีกัน กำลังอาเจียนเป็นอาจมี มีหนอนออกมา บุพกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ชอบนิทานว่าร้ายลับหลัง ทำให้ผู้อื่นเสียหาย

เปรตตาแหก มีดวงตาถลนออกมา มีหนอน
ออกมาย้วยเยี้ยะ บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ตอน
เป็นมนุษย์ใช้ดวงตาเป็นทางมาแห่งบาปอกุศลกรรม
คือ ตนมีหน้าที่ตักอาหารในโรงทานเลี้ยงอาหารแก่
คนยาก คนจน คนเดินทางไกล เจ้าของทรัพย์บอกให้
ยืมแยมแจ่มใสประทับใจตลอดกาล แต่ผู้ทำหน้าที่
กลับทำตรงกันข้าม เพราะ เกิดความเสียดายบ้าง เมื่อย
บ้าง รำคาญบ้าง จึงได้ถลึงตาใส่ผู้ที่มาขออาหารจน
ทำให้เขาเกรงใจบ้าง กลัวบ้าง ไม่กล้ามาขออาหารอีกเลย

เปรตไม่มีแขนมีไฟลุกท่วมตัว มีบุญกรรมคือ
ขโมยสิ่งของ ฉ้อฉลโกงทรัพย์ของผู้อื่น

เปรตอีกา มีไฟลุกท่วมตัว ได้รับความทุกข์
ทรมานมาก มีบุญกรรมคือ แต่เดิมก็เป็นอีกา เขาจัด
เตรียมอาหารไว้เลี้ยงพระ เอาอาหารตั้งวางไว้ ก็มาจับ
กินอาหารที่เขาจะเอาไปเลี้ยงพระ ตายแล้วจึงมาเป็น
เปรตอีกา ดังนั้น ไม่ใช่เฉพาะคนเท่านั้นที่ไปเป็นเปรต
แม้อีกามันเป็นสัตว์ไม่รู้เรื่อง แต่ทำไปเพราะความหิว ก็
ยังไปเป็นเปรต เรื่องกฎแห่งกรรมนี้ สรรพสัตว์ทั้งหลาย
ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ หรือสัตว์ดิรัจฉาน ล้วนตกอยู่ในกฎ
แห่งกรรมทั้งสิ้น จะบอกว่า ไม่รู้ไม่ได้ เหมือนกอง
เพลิงใหญ่ ใครจับไฟก็ร้อนทั้งนั้น

เปรตเล็บเป็นทอกเป็นดาบ ตะกุกเนื้อตัวเอง
กิน มีบุญกรรมคือ ทำปาณาติบาต เลี้ยงชีวิตตัวเอง
ชีวิตของผู้อื่น

เปรตปากแหะ เป็นเปรตไม่มีปาก มือขวาถือมิดดาบ มือซ้ายถือคนโทน้ำชนิดหนึ่ง มีหนอนเกิดขึ้นในตัวและพยายามจะดันออกมา แต่มันไม่มีปากให้ออก จึงต้องเอามิดผ่าปาก แล้วมือซ้ายที่ถือคนโทก็เทน้ำต่างไปที่แผล น้ำต่างเจอปากที่มีแผล ก็ทำให้มีอาการทั้งแสบทั้งร้อน ได้รับความทุกข์ทรมานมาก บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ตอนเป็นมนุษย์ ชอบพูดล้อเลียน พูดส่อเสียด พูดตัดทอนกำลังใจคนทำความดี เช่น เขาจะไปไหว้พระเจดีย์ ก็บอกว่า อย่าไปเลย พูดให้เขาไขว้เขว

เปรตขนหอก มีหอกทั้งแหลมและคม ทิ่มแทงออกมาจากตัวตามขุมขน ไฟก็ลุกท่วมตัว ทุกข์ทรมานมาก บุญกรรมคือ ตอนมีชีวิตอยู่เป็นนายพราน ล่าสัตว์ด้วยหอก

เปรตคฤก เป็นเปรตเพศหญิง ตัวผอม เลอะเทอะไปหมด ตัวเป็นโรคผิวหนังมีเม็ดขึ้นด้วย คัน มาก ทรมานมาก รู้สึกว่า อยากจะคฤก แต่พอคฤก ฝุ่นแล้ว ก็ทั้งแสบ ทั้งคัน ทั้งปวด มีบุพกรรมคือ ตอน เป็นมนุษย์ เป็นภรรยาหลวงไม่มีลูก และเป็นมิฉฉาปฏิฐิ ไม่ชอบให้สามีไปทำบุญ สามีจึงไปหาภรรยาอีกคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนดี มีสัมาทิฐิ สนับสนุนให้สามีทำบุญ แล้ว มีบุตรด้วยกัน ภรรยาหลวงจึงหงุดหงิด แกล้งเอาฝุ่นไป โรยบนที่นอนบ้าง เลื้อผ้าบ้าง เอาเสื้อผ้าไปทิ้งในหลุม ขยะบ้าง หลุมคูบ้าง ตายแล้วจึงมาเป็นเปรตคฤก

เปรตทุ เป็นเปรตผู้หญิงหัว เป็นหมู มีเขี้ยวอก มีบุพกรรมที่เกิดจากฉฉาปฏิฐิ ชอบ ด่าว่าสามีและแม่สามี

เปรตกินลูกตัวเอง ด้วยวิบากกรรมบันดาลให้เปรตตั้งครรรค์และออกลูก พอลูกออกมาก็จับกินเข้า ๕ คน เย็น ๕ คน เลือดโทรมกาย เนื้อตัวเต็มไปด้วยน้ำเลือด น้ำหนอง บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ผิดคำสาบาน ตนเป็นภรรยาหลวงแต่เป็นหมั้น สามิจึงหาภรรยาใหม่ เพื่อต้องการลูกสืบสกุล ภรรยาใหม่ก็สามารถตั้งครรรค์ได้ ภรรยาหลวงจึงหงุดหงิด ได้हारือกับปริพาชกาที่เป็นเดียรฉัตรปรุ้งยาให้ภรรยาน้อยกินแล้วแทงลูก แม้สามิก็สงสัยว่า จะเป็นฝีมือของภรรยาหลวง จึงเรียกมาซักถาม ภรรยาหลวงโกหก ตายแล้วจึงไปเกิดเป็นเปรตกินลูกตัวเอง

เปรตหัวขาด มีตากับปากอยู่ที่ตัว ถูกอีกาปากเหล็กจิก มีบุญกรรมคือ ตอนเป็นมนุษย์เป็นเพชรฆาตฆ่าตัดหัวนักโทษ

เปรตอย่าง มีลักษณะเหมือนไก่อ่าง โดนถ่านเพลิงเผาไหม้ มีบุพกรรมคือ เคยเกิดเป็นอัครมเหสีของพระราชองค์หนึ่ง วันหนึ่งทอดพระเนตรเห็นพระรชากำลังสร้งสนานพระวรกายกับนางสนม เห็นแล้วเกิดความหึงหวง จึงคอยจ้งหวะให้เลิกสร้งสนาน พระรชาเมื่อสร้งสนานเสร็จจะต้องเอามือมาอังเตาไฟเพื่อให้หายหนาว พอพระรชาอังเสร็จผ่านไป นางสนมก็จะมาอังบ้าง แต่ยังไม่ทันได้อัง อัครมเหสีก็เอาเตาไฟร่อนแรงนั้น ทุ่มใส่หัวนางสนมใหม่ทั้งเนื้อทั้งตัว

เปรตกินเนื้อตัวเอง จะมีเนื้อหลุดออกมา ทีละชิ้น ๆ พอหลุดออกมาก็ก้มเก็บกิน จนเหลือแต่โครงกระดูก ได้รับความทุกข์ทรมานมาก บุพกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ตอนเป็นมนุษย์ชอบหลอกลวงคนอื่น และพยายามพูดตัดทอนคนที่ทำความดี อีกทั้งมีวจิกรรม คือ เมื่อพระมาบิณฑบาตก็ขับไล่ให้พระไปด้วยคำที่ว่า ให้ไปกินเนื้อตัวเอง

เปรตคู่กรรม มีที่มาคือ เปรต ๒ ตัว เอาฆ้อน
เหล็กตีกัน ฝ่ายชายตีฝ่ายหญิงจนผีขึ้น ฝ่ายหญิงก็ตี
ฝ่ายชายจนผีขึ้นเหมือนกัน พอผีขึ้นมาก็หยุดตี แล้วก็ช่วย
กันบ่งผี เอน้ำเหลือน้ำหนองอีกฝ่ายมากิน บุญกรรม
ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ตอนเป็นมนุษย์ ทั้งคู่เป็นสามีภรรยา
กันมีลูกด้วยกัน เนื่องจากเป็นพราหมณ์ ไม่นับถือพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่นับถือพระรัตนตรัยเลย แต่ลูกนับ
ถือและสั่งสมบุญจึงนิมนต์พระมารับถวายมหาทานที่บ้าน
พ่อกับแม่เห็นพระแล้ว ก็ดำ่ว่าพระและด่าลูก ด้วย
ถ้อยคำที่หยาบคาย

เปรตกอบกอบ ใช้มือทั้งสองกอบเอาแกลบ
ที่มีไฟลุกโผลง เกลี่ยลงบนศีรษะของตัวเอง เสวย
ทุกข์เวทนาเป็นอันมาก เพราะบุญกรรม เคยเกิดเป็น
พ่อค้า เลี้ยงชีพด้วยการค้าขายโกงตาชั่ง เอาดินแดง
ไปคลุกกับข้าวสาลี เพื่อให้ข้าวสาลีมีน้ำหนักรมากขึ้น
แล้วเอาไปชั่งขาย

เปรตเด็ก มีเลือดดำไหลออกจากปาก มีบุพกรรมคือ ตอนเป็นมนุษย์ เป็นเด็กสองคนพี่น้อง ต้องออกไปทำมาหาเลี้ยงชีพเอาของไปขาย เพื่อเอาเงินมาซื้ออาหารเลี้ยงดูครอบครัว พอได้เงินมาก็เอาให้แม่ แม่เป็นผู้มีศรัทธาในพระรัตนตรัย จึงนิมนต์พระชีนาสพทั้งหลาย มาฉันภัตตาหารที่เรือนของตน แต่เด็กทั้งสองไม่พอใจ จึงด่าว่าและพูดด้วยความโกรธว่า ทำไมแม่จึงให้สิ่งของของเราแก่พวกสมณะ ขอให้โลหิตดำจงไหล

ออกจากปากของพวกสมณะผู้บริโภคนอกในภพขณะที่แม่ให้ เด็กทั้งสองเมื่อละโลกแล้วจึงได้ไปเกิดเป็นเปรตเด็ก มีลักษณะเช่นนี้

เปรตเอาหมอนทุบหัวตัวเอง เสวยทุกขเวทนา
มาก บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ วจีกรรม เคยเกิด
เป็นลูกชายของพ่อค้าที่โก่งตาซังพาเพื่อนมาเที่ยวที่บ้าน
แม่ไม่ยอมให้เกียรติดยกลย่องเพื่อน เกิดความโกรธจึง
เอาเชือกหนัง ๒ เส้นตีศีรษะแม่

เปรตลอยอยู่กลางอากาศ เปรตตัวนี้มีน้ำ
เหลืองไหลเยิ้ม และมีไฟลุกท่วมตัว เหาะหนีอีกาที่
ไล่จิกตี บุญกรรมคือ เคยเกิดเป็นอัศรมเหสีของพระ
ราชาองค์หนึ่ง เกิดความริษยานางสนมคนโปรดของ
พระราชินี จึงได้สาธยายไฟร้อนระอุใส่นางสนม จนไหม้
ทั้งตัว

เวมานิกเปรต ตอนกลางคืนเป็นเปรต ถูก
สุนัขดำหูด่วนกัดกิน แล้วคาบโครงกระดูกไปทิ้งในสระ
กลางวันก็ขึ้นมาจากสระเป็นเทพธิดา มีสมบัติ มีวิมาน
บุปผารมย์ที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ตอนเป็นมนุษย์ เป็น
ภรรยาของอุบาสกท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นพระโสดาบัน มี
สหายถึง ๕๐๐ คน และเป็นผู้ที่ชวนชวายเป็นในการทำ
ความดีมาก เช่น สร้างวิหาร สร้างสะพาน สร้างที่
จตุรกรรม ฯลฯ ไปวัดปฏิบัติธรรมกับสหายเป็นประจำ

ฝ่ายภรรยาของอุบาสกเหล่านั้นก็เป็นผู้ที่มีความพร้อม
เพรียงกัน ถือดอกไม้ของหอมไปวัดเป็นประจำเช่น
เดียวกัน ได้ทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนาเสมอ ๆ
อยู่มาวันหนึ่ง หญิงทั้งหลายได้เดินผ่านกลุ่มของนักเลง
เจ้าชู้ นักเลงเจ้าชู้เมื่อเห็นหญิงภรรยาของผู้มีบุญเหล่านั้น
ผ่านมาจึงคิดว่า หญิงเหล่านี้มีศีลจริงหรือ จึงพนันกัน
ถ้าใครชนะจะได้ทรัพย์ ๑ พันกหาปณะ ถ้าใครแพ้ ก็
ต้องเสียทรัพย์ ๑ พันกหาปณะ นักเลงเจ้าชู้คนหนึ่ง

จึงอาสาทดลอง โดยถือพิณบรรเลงเพลง ขับร้องเพลง
ทุกวัน หญิงหนึ่งในห่าร้อยคนนั้นเพลอสติเกิดเคลิบเคลิ้ม
ในเสียงเพลงกับดวงตาเจ้าชู้ของพ่อหนุ่มรูปหล่อ นักเลง
เจ้าชู้นั้น พอเคลิบเคลิ้มเข้าก็เลยพลาด หนุ่มนักเลง
เจ้าชู้ที่ชนะก็ได้เงิน ๑ พันกหาปณะ ส่วนคนที่เสียพนัน
ก็โกรธเพราะเสียดาบทรัพย์ และก็สงสัยด้วยว่า หญิง
๕๐๐ คนนั้นไม่ได้มีศีลจริง ๆ จึงไปฟ้องสามีของหญิง
คนนั้น สามีฟังแล้วก็ยังไม่มั่นใจ เพราะเขาก็เข้าวัด

ด้วยกันทั้งคู่ จึงไปถามภรรยาของตนว่า เธอเป็นอย่าง
ที่นายคนนั้นมาบอกหรือเปล่า ภรรยาตอบว่า ไม่ได้
เป็น ถ้าเป็นตายไปขอให้ลูกสุนัขดำหุด้วนกัดฉันทนเลย
ฝ่ายเพื่อน ๆ อีก ๔๙๙ คน ก็ไปถามภรรยาของตนว่า
ได้ข่าวว่า เป็นอย่างนั้นจริงหรือเปล่า ฝ่ายภรรยาทั้ง
หลายก็รักเพื่อนที่พลาดพลั้งไป จึงช่วยกันปกปิด แล้ว
สาบานว่า ถ้าตัวโกหกขอให้เกิดไปเป็นทาสของหญิงคน

นั้น ในที่สุด หญิงพลาดพลั้งคนนั้นก็ตาย เพราะบุญก็
ทำกรรมก็สร้าง จึงไปเกิดเป็นเวมานิกเปรต อยู่ที่ริมฝั่ง
สระแห่งหนึ่งในป่าหิมวันต์ มีวิมานและบริวาร ซึ่งก็คือ
เหล่าเพื่อน ๆ ๔๙๙ คน ที่ทยอยตายแล้วมาเป็นบริวาร
มาเป็นทาสตามคำสาบาน แล้วเสวยทิพย์สมบัติใน
เวลากลางวัน คือ กลางวันเป็นเทวดา กลางคืนไป
เป็นเปรต

เปรตสัตว์เดรัจฉาน...

เปรตเสือ มีรูปร่างเป็นเสือถูกไฟกำลังเผา

เปรตไก่อ่าง มีรูปร่างเป็นไก่อ้วนใหญ่มีไฟลุกท่วมตัว

บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ตอนเป็นมนุษย์ มีวิชาอาคมเก่งกล้าในศาสตร์ลึกลับ มีอาคมขลัง แต่ไม่ชอบสมณะ เพราะคิดว่า ตัวเองเก่งที่สุดแล้ว และกลัว

ว่า สมณะจะมาขอลิงของ พอสมณะเดินผ่านมา ก็ออกมาด่าแล้วก็เปรี้ยบเปรยสมณะเหล่านั้นว่า เสมอด้วย สัตว์เดรัจฉานต่าง ๆ เช่น เป็นไก่ เป็นเสือ ฯลฯ ซึ่งเป็น

เปรัตว รูปร่างเป็นวัว ถูกไฟลุกท่วมทั้งตัว

เปรัตสุน มีรูปร่างเป็นสุนัขตัวใหญ่ ถูกไฟเผาจน
ร้อนรันทุนทรายมาก

วจิกรรมส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งคือ ใช้เวทมนต์ อาคม
แปลงตัวเป็นสัตว์ต่าง ๆ มีเสือ เป็นต้น เพื่อหลอกให้
พระตกใจ พอทำให้พระตกใจได้ก็ชอบบอกชอบใจ

หัวเราะคิกคัก ๆ ที่สามารถไล่พระไปได้ด้วยวิชาอาคม
คาถา

เปรตกินคูถ มีบุพกรรมคือ เคยเกิดเป็นภรรยาของพ่อค้าโก่งตาชั่ง หรือบุพกรรมที่เคยมียาจกมาขออาหาร ทั้ง ๆ ที่ข้าวของนั้นมี แต่ก็โกหกว่า ไม่มี ถ้ามีขอให้เราไปเกิดเป็นเปรตกินคูถเป็นอาหาร

เปรตไฟแลบออกจากปาก ไหม้ตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน ร้อนมากต้องวิ่งไปเรื่อย ๆ หยุดไม่ได้ มีบุพกรรมคือ เป็นเศรษฐีมีฐานะดี แต่มีความตระหนี่หวงแหนทรัพย์ เมื่อมียาจกมาขออาหาร ถ้าไม่ให้ก็กลัวชาวบ้านจะนิินทา จึงจำเป็นจะต้องให้ แต่เอาของร้อน ๆ มาให้ โดยหวังว่า ผู้ที่ได้รับเอาไปแล้ว จะได้รับความทุกข์ทรมาน ภายหลังจะได้ไม่ต้องมาขออีก

เปรตเนื้ออย่างรมควัน เปรตตัวนี้ใหญ่มาก มี
 กายใหญ่เหมือนภูเข่า ตอนกลางคืนจะสว่างไสวด้วยไฟ
 ที่เผาจนอย่างร้อนแรง ตอนกลางวันจะถูกรมควันอยู่
 รอบกาย เหมือนเนื้ออย่างรมควัน นอนกลับไปกลับมา
 ด้วยความทุกข์ทรมานมากเป็นเวลายาวนาน เป็นแสนปี
 ล้านปี เป็นกัป มีบุพกรรม คือ ตอนเป็นมนุษย์เป็นมือ
 วางเพลิง ชอบเผาบ้านเผาเมืองชอบเผาวัด กุฏิ วิหาร
 ให้อวดวายเป็นเจ้าถ่าน เผาแล้วก็มีความสุข

เปรตตอไม้ มีรูปร่างเหมือนตอไม้ สูงชะลูด ถูกไฟเผาจนดำทะมึนเหมือนตอไม้ มีกลิ่นเหม็นเน่า มือเท้าเป็นง่อย มีเขี้ยวยาวออกจากปาก ผมยารุงรัง อดอยากทุกข์ทรมานเหลือประมาณ บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ตอนเป็นมนุษย์ เห็นสมณะบิณฑบาตผ่านมา กลัวว่า สมณะจะมาขอ จึงแกล้งทำเป็นโกรธเคือง แล้วก็เลยโกรธจริง ๆ เมื่อโกรธเคืองก็มีอกุศลจิต จึงแสดงกิริยาขับไล่ด่าว่าพระให้ได้อัปอาย พระจะได้รับเดินออกจากบ้าน ตัวจะได้ไม่ต้องให้ของแก่พระ

เปรตผี เป็นเปรตสุภาพสตรี มีผีขึ้นตามตัว น้ำเหลืองน้ำหนองไหลเหม็นเน่า พอผีแตก อีคาปากเหล็ก ก็มารุมดูดกิน เจ็บปวดทรมานแสนสาหัส มีบุญกรรมคือ ตอนเป็นมนุษย์มีอาชีพเป็นคนทรงเจ้าเข้าผี ผู้ที่มีความเลื่อมใสก็คล้อยตาม เรียกวิญญาณมาพูดคุย แต่ไม่ได้เข้าจริง แล้วหลอกหลวงว่า เข้าจริง เพื่อจะเอาทรัพย์ ผู้ที่มีความเลื่อมใสก็คล้อยตาม ใจจะหมกมุ่น และมัวหมอง เมื่อใกล้ตาย ตายแล้วไปเป็นเปรตหัวหมู เปรตหัวไก่ เปรตเนื้อทราย ฯลฯ

มhitthikเปรต เป็นเปรตมีฤทธิ์รูปร่างม ดูจ
เทพยดา มีรัศมีสว่าง กำลังก้มหน้ากินคูถ หรือ ของ
สกปรก น้ำมูก น้ำลาย เสมหะ เป็นต้น ด้วยความหิวโหย
มhitthikเปรตมีทั้งมาจากคฤหัสถ์ และบรรพชิต มีบุพ
กรรมคือ อดีตตอนเป็นมนุษย์ เคยบวชในพระพุทธศาสนา
บวชแล้วศีลก็กะพร่องกะแพร่งบางที่ก็รักษา บางที่ก็ไม่
ได้รักษา มีความเกียจคร้าน ไม่ตั้งใจปฏิบัติธรรม ตาม
วิสัยแห่งเพศบรรพชิต ชอบคุยโวโอ้อวด และใครเขามา
ปฏิบัติธรรมก็ห้ามเขาด้วย นอกจากไม่นั่งสมาธิ เจริญ
ภาวนาเองแล้ว ยังชวนคนที่นั่งให้เลิกนั่ง เพราะความ
ตระหนี่หวงแหนทรัพย์ หวงแหนที่เอาไว้อยู่คนเดียว
เปรตบางตัวก็มาจากขราวาส เพราะตอนเป็นมนุษย์ ก็
เข้าวัดตั้งใจรักษาศีล แต่ว่าในใจเป็นคนตระหนี่ ชอบ
หวงแหนที่ที่ไม่ใช่ของตัวเอง ที่สาธารณะ ศาลาสาธารณะ
และทางสาธารณะ ใครจะมาใช้ไม่ได้ ตายไปจึงไปเป็น
มhitthikเปรต

เปรตกินคูส่งต่อ เปรตสองตัว ตัวหนึ่งยืนอยู่บนหลุมคู อีกตัวจมอยู่ในหลุมคู ตัวข้างบนยื่นอ้าปากคอยรองรับคูที่คนมาปลดทุกข์ แต่มนุษย์มองไม่เห็น ตัวข้างล่างก็รับคูจากตัวข้างบนอีกต่อหนึ่ง มีบุพกรรมคือ อดีตเป็นเจ้าอาวาสวัดแห่งหนึ่ง ทราบข่าวว่า พระลูกวัดไปบ้านโยมที่อุปัฏฐากตน จึงมีจิตริษยาไม่อยากจะไป เพราะกลัวจะไปแย่งลาภสักการะ จึงได้ดูดำดูขาวแล้วพระลูกวัด แสดงกริยากระด้างด้วยจิตที่ริษยา ไม่เพียงเท่านั้น ยังไปบ้านโยมอุปัฏฐาก ที่พระลูกวัดไป แล้วใส่ความพระลูกวัดว่า มีพฤติกรรมแปลก ทำให้โยมอุปัฏฐากเห็นดีเห็นงามด้วย เมื่อตายไปแล้ว โยมอุปัฏฐากก็ไปเป็นเปรตตัวที่อยู่ข้างบนคอยรับคูจากชาวบ้าน ส่วนเปรตตัวล่าง คือ เจ้าอาวาสรูปนั้น ที่รอรับคูต่อจากตัวบน เพราะตระหนักรู้และมิจิตริษยา ใจกระด้าง

เปรตอันทะโต มีอีกาบินมาจิก บุพกรรมคือ เป็นผู้ปกครองแคว้น มีอำนาจมากในการตัดสินคดีความ มักจะตัดสินคนถูกให้เป็นผิด คนผิดให้เป็นถูก เพราะกินสินบาทคาดสินบน

เปรตจักรผัน จักรผันผ่าหัว เป็นคนละตัวกับ ตัวที่กล่าวมาแล้ว โดนผ่าหัวหมุนตลอดเวลา ทุกข์ทรมานมาก บุพกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ด่าพระ ทูบตีพระ ไม่อยากให้พระมาขอสิ่งของ หรือด่าพ่อแม่ มาขอเงินทอง จะเอาไปเล่นการพนัน ชื้อยาเสพติดบ้าง เมื่อพ่อแม่ไม่ให้ก็ด่าทอทูบตี

เปรตปากเท่ารูเข็ม มีรูปร่างตัวพอมคอยาว

ท้องโตหนักมากต้องอุ้มท้อง มีปากเท่ารูเข็ม เวลาพูดเสียงออกมายาก ได้แต่ร้องหวีด ๆ มีบุญกรรมคือ ตอนเป็นมนุษย์ เห็นพระผ่านหน้าบ้าน นอกจากไม่ยอมทำทานแล้วยังห้ามคนอื่นทำด้วย เพราะความตระหนี่จึงไม่มีอาหารกิน และปากเท่ารูเข็ม

เปรตแผ่นศิลา ตัวเปรตเป็นแผ่นศิลา มีเท้ายื่น

มาจากแผ่นศิลา ลูกน้อยตาไม่มี ยืนอยู่กับที่ไม่รู้จะไปไหน มีบุญกรรมคือ ในสมัยพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า เกิดเป็นชาวเมือง เวลาพระสงฆ์บิณฑบาตได้ของขบฉันมา เขาก็เอาไปซ่อน ไม่ให้พระฉันเพื่อจะได้กินเสียเอง

เปรตเสาศิลา ครึ่งตัวจมลงพื้นแล้วโผล่ขึ้นมา ครึ่งตัว ยืนอยู่กับที่ตรงนั้นไม่ต้องไปไหนเป็นพุทธรูป มีไฟเผาจนอยู่ตลอดเวลา บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้ เพราะ สมัยเป็นมนุษย์บุกรุกที่วัด ย้ายเสาหลักเขตเพื่อ ขโมยแผ่นดินของวัด คือ มีที่นาติดกับวัด เขาถอนเสา หลักเขตวัดขยับกินที่วัดเข้าไป เพื่อตัวเองจะได้มีที่ดิน ปลูกข้าวทำมาหากินเพิ่มขึ้น

เปรตกินน้ำลายน้ำมูกเสมหะ เปรตตัวนี้จะ เดินตามจ้อง พอใครบ้วนน้ำลายก็รีบเข้าไปกินโดยไม่ ให้ผู้บ้วนเห็น มีบุญกรรมคือ ตอนเป็นมนุษย์เข้าไปใน วัดวาอาราม เกิดคันคอ มองซ้ายมองขวาไม่เห็นใคร ก็ บ้วนน้ำลาย ฯลฯ ลงไป

เปรตห่มผ้าเหล็กร้อน เปรตห่มผ้าเหล็กแดง ร้อนลุกเป็นไฟ ไม่ห่มก็ได้ ไม่ได้ ถอดทิ้งก็ได้ ไม่ได้ ถอดไปก็มีผืนใหม่ขึ้นมา ร้อนกว่าเดิมหนักเข้าไปอีก บุญกรรมคือ ตอนเป็นมนุษย์ ธงที่เขาผูกไว้บูชาพระเจดีย์ปลิวมา นึกว่าลาภลอย เก็บเอามาแขวนคอ ยิ้มสบายอกสบายใจ แทนที่จะเอาไปผูกคินไว้ที่พระเจดีย์เหมือนเดิม กลับเอามาใช้

เปรตขนเข็ม ขนเป็นเข็มเกิดขึ้นในเนื้อของเปรตที่ตัวลุกเป็นไฟ ขนนั่นทะลุผิวหนังแล้วลอยไปในอากาศ ตกลงมาทิ่มแทงตัวเปรตเหมือนกำลังเย็บผ้า ทั้งแหลมและร้อน ทุกข์ทรมานมาก มีบุญกรรมคือ พุดให้เขาเจ็บใจ เจ็บเหมือนเข็มทิ่ม และพุดส่อเสียดให้เขาทะเลาะกัน

เปรตผิวทองปากเน่า ตัวเป็นเปรต แต่มีผิวเป็นทองคำปากเน่ามีหนองเต็มปาก มีบุญกรรมคือในอดีตเคยบวชเป็นพระ มีความมั่งคั่งใหญ่ใฝ่สูงอยากจะเป็นเจ้าของาวาส จึงขอให้พระเถระ ๒ รูปที่อยู่ในวัดทะเลาะกัน ตนจะได้ครองวัด

เปรตกลางทะเลทราย เปรตตัวนี้จะแลบลิ้นหอบ ทั้งหิวกระหายและร้อนตลอดเวลา อดอยากลำบากมาก ต้องไปอยู่ในถิ่นทุรกันดาร มีบุญกรรมคือเคยเป็นเศรษฐี มีทรัพย์มาก แต่ไม่เชื่อเรื่องบุญบาปเป็นมิจฉาทิฎฐิ ไม่มีศรัทธาในพระรัตนตรัย เวลาพระมาบิณฑบาตในบ้านของตนก็ห้ามไม่ให้เข้ามา ทั้งด่าว่าและไล่พระไปอีก

เปรตทุนหายากเยื่อ เปรตตัวนี้แบกขยะเหม็นคลุ้ง มีบุญกรรมคือ เป็นเจ้าอาวาสวัดแห่งหนึ่ง มีความตระหนี่ในเสนาสนะ พระอาคันตุกะผ่านมาขอพักสักคืนหนึ่ง หรือสองคืนก็ไม่ให้พัก

เปรตสวมนงกุฏ ตัวเป็นเปรต บนหัวมีพวงมาลัยเป็นดอกकुณสีเหลือง มีความหิวกระหายทุกข์ทรมาน มีบุญกรรมคือ เป็นนายพรานชอบใช้ธนูยิงสัตว์ ล่าสัตว์เป็นประจำ เพื่อเอาน้ำมาอย่างขาย เอาชีวิตของผู้อื่นมาเลี้ยงชีวิตตน วันหนึ่งได้ไปเจอดอกकुณ จึงเอามาร้อยเป็นพวงมาลัย ถือไปเรื่อย ๆ ระหว่างทางพบเด็กน่ารัก ๒ คน เห็นแล้วเกิดความเอ็นดู จึงให้พวงมาลัยดอกकुณแก่เด็กนั้น

อหิเปรต คือ เปรตที่มีลักษณะเหมือนงู หน้าเป็น
เปรตตัวเป็นงู ไฟจะไหม้จากทางมาหัว และจากหัวไป
หาง จากตรงกลางไปทั้งหัวและหาง บุญกรรมที่ทำให้
เป็นเช่นนี้เพราะ ตอนมีชีวิตอยู่ได้เผาพระคันธกุฏีของ
พระปัจเจกพุทธเจ้า

อสุรกาย

อสุรกาย คือ ภูมิจของสัตว์ ที่อยู่โดยปราศจากความร่าเริง สนุกสนาน ต้องเสวยทุกข์เวทนา มีร่างกายน่าเกลียดน่ากลัว พิกุลพิการ เหมือนเป็นที่ชุมนุมของสัตว์ประหลาด และมีความเป็นอยู่ที่ลำบากกว่าเปรตมาก จึงมีความละอายไม่กล้าปรากฏกายให้ใครเห็น อสุรกายมีที่อยู่ในช่องเขตรีกฐ อสุรกายบางประเภทมีลักษณะคล้ายเทวดา บางประเภทคล้ายเปรต และบางประเภทที่มีกรรมหนักจะอยู่ในโลกันตรนรก

อสุรกายตัวเป็นไก่หน้าเป็นหมู มีกายพิกุลพิการ ตัวเหมือนไก่หน้าเหมือนหมู บุญกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ ทำปาณาติบาต ฆ่าหมู ฆ่าไก่

อสุรกายสายพันธุ์เปรต มีลักษณะ คือ ส่วนบนจะมีลูกนัยน์ตาโปนเหมือนตาของปู ปากจะเล็กเท่ากำ็บรูเข็มตั้งอยู่บนกลางกระหม่อม ข้างหน้าไม่มีปาก บุพกรรมที่ทำให้เป็นเช่นนี้เพราะ เป็นคนตระหนี่ เวลาใครชวนทำบุญก็ถลึงตาใส่เพื่อเขาจะได้หนีไป หรือเพ่งเล็งทรัพย์สินสมบัติของคนอื่นด้วยความโลภก็ติ ดวงตาจึงเหมือนตาปู หิวกระหายอยู่ตลอดเวลา ได้รับความทุกข์ทรมานมาก

อสูรเทวดา หน้าตารูปร่างเหมือนเทวดา ผิว
คล้ำเหมือนท้าวเวปจิตติ (หัวหน้าอสูร) ที่เคยอยู่ใน
ภพดาวดั่งส์

ทั้งเปรตและอสุรกาย
ที่นำมาให้ดูนี้ เป็นเพียงตัวอย่างพอ
สังเขป จริง ๆ แล้ว ยังมีมากกว่า
นี้อีกมากมาย ขึ้นอยู่กับบุญกรรม
ที่ทำความชั่วซึ่งมีมากมายหลากหลายกรณี